

Tilalla: Ville Häkkänen

”Toimiva työkoira lisää vapaa-aikaa”

Teksti: Sanna-Mari Lohva

Mäntyharjulainen Ville Häkkänen on panostanut paimennusopintoihin, koiraan ja hyvään eläintenkasittelyyn.

Ville Häkkäsellä on Mäntyharjulla emolehmätila. Limousine jalostuskarjassa käytetään myös aberdeen angusta risteytyksiin. Sisäruokintakaudella eläimet ruokitaan ulkotarhaan paalihäkeistä ja makuutilat ovat kestokuivekepohjaisessa navetassa, johon on 2024 kesän aikana tarkoitus rakentaa syväkuivekeparret. Jatkoksa tehdään kaksi ryhmää, joissa toisessa on keinosiemennettävät ja toisessa sonnilla astutettavat. Ville haluaakin satsata jalostuskarjan kehittämiseen. Siihen asti tiineytettävät eläimet ovat kahdessa eri astutusryhmässä, eri sonneilla. Vieroitettut, lihaksi kasvatettavat eläimet myydään välitykseen. Tällä hetkellä poikivia emoja on kolmisenkymmentä. Se tuntuu yksin tilan töitä tekevälle sopivalta määrältä. ”Kun yksin tekee, on koira isoksi avuksi ja tuntuu mukavalta mennä navetalle, kun koira on töissä kaverina,” Häkkänen toteaa. Tilan pellot ovat luomussa ja eläimetkin siirtyvät tämän kauden jälkehen luomuun.

Agrologiopintojen harjoittelussa Joel Puhakaisen emolehmätilalla Juvalle, hän oli tutustunut paimenkoiriin. ”Kun näin kuinka helposti koko lauman siirto koiran kanssa sujui, ajattelin heti, että tässä sitä on jotain järkeäkin. Miten nopeasti ja vaivattomasti se kävi, verrattuna siihen, että ihmislauma olisi juossut huutaen ja lantakolia heiluttaen. Tämä koiran käyttö

on se juttu eläinten siirroissa!” Paimentavan koiran Ville hankki heti, kun hänestä tuli isäntä 2020 sukupolvenvaihdon myötä.

Ensimmäisestä bordercolliesta ei tullut työkoiraa. Sen kanssa kyllä treenattiin ja käytiin koulutuksissa. Ajatus koiran myymisestä seurakoiraksi vahvistui, kun kouluttajakin sanoi, ettei siitä työkoiraksi ole. Pettymys oli kova, koska koira oli oikein mukava ja toimiva arjessa. Opiskelukaverin perheestä löytyi ihmisrakkaalle koiralle uusi koti.

”Aina on hyvä päivä aloittaa koiraaminen. Mitä aikaisemmin, sitä parempi”

Toisen koiran, Jimin, Ville osti liki peruskoulutettuna. Hänestä tuntui, että koira kyllä osasi peruskäskyt, mutta nuorelta koiralta puuttui vielä itseluottamusta. Sitä olisi siis saatava vahvistettua. Ville osti SP-KY:n tarvikemyynnistä Paimenkoiran koulutusoppaan sekä Paimenen polulle-kirjan ja luki ne tarkasti kannesta kanteen. Hän rakensi rakennuksen sisäkulman ja siirtoaitojen avulla treeniäitauksen. Aamuisin hän kävi koiran kanssa lenkillä ja otti siten muutaman hiehon aitaukseen ja treenasi 10 minuuttia, sääntillisesti joka päivä kahden viikon ajan. Koira meni koko ajan eteenpäin, sen itseluottamus vahvistui ja Villekin oppi lisää. Sitten tuli piste, ettei

hän enää tiennyt miten edetä. Hän otti yhteyttä Primal Sense Farmille Mäntyharjulle ja kävi siellä harjoittelemassa eläinten kohtaamista. Niiden neuvojen avulla hän treenasi taas kotona. Kunnes tuntui taas, että lisää neuvoja on saatava ja hän lähtikin Juvalle Heikki Teittisen luo Muumaahan nautatreeneihin. Sieltä hän sai taas apua, miten edetä omissa treeneissä. Heikki Teittinen sanoi, että Ville on niitä harvoja koulutettavia, jotka oikeasti harjoittelevat ja tekevät niin kun on neuvottu. Ville itse tokaisi että, aina ei treeniin mentykään koiran vuoksi, vaan jotta hän itsekin oppisi ja kehittyisi ja ne oppaat pitäisi myös lukea uudestaan, koska varmasti ymmärtää nyt paremmin mitä niissä lukee.

Naapurissa on lammastila, jossa koirakko on käynyt välillä treenaamassa. ”Lampailla treenaaminen on kivaa ja palkitsevaa, koska siinä saa koiralle ja itselle helpommin onnistumisia ja molempien itseluottamusta kasvatettua. Mukava kun tulee taas kesä ja pääsee lampailla.” Toisen naapurin lypsykarjatilalla Ville on myös joskus käynyt, jos siellä on sopivia eläinryhmiä.

”Ne talvella tehdyt 10 minuutin päivittäiset treenit, ovat säästäneet varmasti useita tunteja kesäajalta, sillä ne vaikuttavat naudan koko loppuelämään positiivisesti,” Häkkänen tuumaa. Koska siinä samalla tulee koirattua nuoret eläimet ja laidunkauden alkaessa ne tietävät mitä koira tarkoittaa. Ville haluaa eläinten ja koiran liikkuvan ja toimivan rauhallisesti. Koska Häkkänen työskentelee pääasiassa yksin, hän kokee, että hänen on pakko tehdä asiat järkevästi, suunnitelmallisesti ja rauhallisesti. Särkymisvaraa kun ei ole

Mäntyharjulainen emotuottaja Ville Häkkänen hankki paimenkoiran lisätäkseen vapaa-aikaa ja sujuvoittaakseen eläintöitä. Harjoittelematta ei kuitenkaan mikään onnistu, joten tilalle rakennettiin kunnan treenitarha, jossa sekä koiran että eläinten on hyvätottua toisiinsa. Tilan työkoira Jim tuli taloon alkukoulutettuna.

KUVA KAISA PAAVOLA

yhtään. Hän haluaa toimia herkästi ja pienillä avuilla. Jim on rauhallinen, herkkä ja enemmän hidas kuin kiihkeä, niin Ville kokee tämän koiran sopivan hyvin hänelle. He ovat yhdessä hyvä työpari. Sensitiivinen eläinten käsittely onkin tuottanut tulosta, ja naudat ovat luottavaisia ja rauhallisia.

Jim on nyt kolmevuotias. Nyt ei ole treenattu, eikä opeteltu uusia asioita, mutta töitä on tehty ja niissä kehitytty. Talviaikaan eläimille laitetaan ulkotarhan paalihäkkeihin paalit joka toinen päivä. Koiran tehtävä on ajaa eläimet navettaan sisälle, porttien taakse, paalien laitton ajaksi. Työtehtäviä on myös laumasta erotellun, yksittäisen eläimen siirtäminen ulkotarhasta sisälle, esimerkiksi siemennettäväksi. Laidunkaudella luonnollisesti myös laidunsiirrot tehdään koiran kanssa. Laitukset sijaitsevat tilakeskuksen lähellä, joten kärrysiirtoja ei tarvita – ainakaan toistaiseksi. ”Itse vasikan perässä juokseminen puolipäivää on todella turhauttavaa. Siinä saa päivän voimat helposti kulutettua. Koira nopeuttaa tehtäviä hirveästi. Itsellä

jää aikaa muuhun näpräilyyn ja tärkeään tarkkailuun. Koira lisää vapaa-aikaa,” Ville sanoo. Uuden pennun tai vuosikkaan koiran hankintaa on jo mietitty.

Häkkänen kertoo edenneensä koiran kanssa pienin askelin. Samalla tyylillä tehtiin myös nautojen koiraaminen. Lehmien ruokintapöydällä käytiin haistelemassa ja tutustumassa. Pikkuhiljaa käytiin yhdessä eläinten seassa. Katsottiin, että kaikilla on paljon tilaa väistää. Vanhemmat lehmät pitivät nuoria eläimiä enemmän koiraa uhkana. Koiran päälle yrittävät poistettiin heti. Kohtaamisessa koiraa tuettiin ja kannustettiin koko ajan vierellä sekä tarvittaessa puolustettiin. Nykyään vasikasta asti koiraan totuneet eläimet suhtautuvat koiraan rauhallisesti, mutta kunnioittavasti, vaikka niillä olisi vasikka allakin. Vanhat lehmät ovat edelleen varautuneempia koiran suhteen. ”Aina on hyvä päivä aloittaa koiraaminen. Mitä aikaisemmin, sitä parempi,” sanoo Ville Häkkänen.

Koiran merkitys tilan toisena työtekijänä ja työkaverina on todella suu-

ri. Jimin arkikäyttäytyminen on hyvää ja sen kanssa voi mennä minne vaan. ”Monesti kävelen sen kanssa pellon poikki vanhempien luo aamukahville ja sielläkin se käyttäytyy mallikkaasti,” Ville kertoo. Koiralle on tehty navetalle omat tilat. Kylmiä ilmoja varten siellä on lämpöpatterit ja kesäkuumalla se on varmasti tilan viilein paikka. Koira viihtyy paikassa, jossa se saa rauhoittua ja levätä, usein navettakissat kyljessä kiinni nukkumassa. Jonkun verran Jimin kanssa on harrastettu Nose Workia. Se vaikuttaa pätevältä nenän käyttäjältä ja ajatuksena on joskus kehittää eläinten etsintätaitoja. Tavoitteena on tehdä syksyllä perusrata ja kisaamistakin on suunnitelmissa ensi vuonna kokeilla. ”Tämä paimenkoira-porukka on tosi hyvää porukkaa. Meni minne vaan, niin tuntee heti olonsa kohtoisaksi ja heti tullaan tutustumaan ja kysymään koirasta. Aina tuntee itsensä tervetulleeksi. On mukavaa, kun huomaa koiran kehittyvän ja itsekin oppii koko ajan ja tulee onnistumisen tunteita molemmille,” päättää Ville Häkkänen. ■

